

Vizita de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în județele Sălaj și Satu Mare

21 iunie 1978. În această zi, secretarul general al partidului, președintele Republicii tovarășul Nicolae Ceaușescu, s-a aflat din nou în mijlocul harnicilor locuitori de pe meleagurile Sălajului, pentru a examina la fața locului, împreună cu oamenii muncii - români și maghiari, cu reprezentanți ai organelor de partid și de stat, ai ministerelor, mersul îndeplinirii hotărârilor Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale partidului, pentru a fixa noi măsuri care să asigure o dezvoltare și mai accelerată a acestui județ.

În această vizită, secretarul general al partidului a fost însoțit de tovarăsa Elena Ceaușescu, de tovarășii Manea Mănescu, Iosif Banc, Constantin Dăscălescu, Janos Fazekas.

Reîntâlnirea cu cel mai iubit și stimat fiu al națiunii noastre a conferit acestei zile și acestor locuri atribuțiile unei autentice sărbători.

Străbătând principalele artere ale orașului, în aclamații puternice ale populației Zalăului, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a îndreptat, într-o mașină deschisă, în partea nord-vestică a orașului, unde a apărut și a luat proporții în ultimii ani platforma industrială a Zalăului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu împreună cu persoanele care îi însoțesc, vizitează secțiile de bază ale întreprinderii de armături industriale, peste tot fiind înțipinați cu sentimente de dragoste și prețuire de muncitori.

În uralele și ovațiile mulțimii, secretarul general își ia rămas bun de la muncitorii întreprinderii, de la toți cei

veniți să-l întâmpine și se îndreaptă spre cel de-al doilea obiectiv al platformei industriale, întreprinderea de cabluri emailate.

În continuare se vizitează un nou obiectiv al platformei industriale a orașului Zalău, întreprinderea de țevi fără sudură - unitate aflată într-un stadiu avansat de construcție și care la sfârșitul anului viitor urmează să intre în funcțiune cu primele sale capacități. Gradul înalt de tehnicitate al acestui mare obiectiv industrial reprezintă un considerabil efort de investiții iar intrarea sa în funcțiune va asigura o importanță producție.

Se face apoi un scurt popas pe șantierul întreprinderii de anvelope. Aici, tovarășul Nicolae Ceaușescu, recomandă să fie accelerate lucrările de construcție, să se modernizeze soluțiile constructive.

Vizita în acest prosper județ al patriei noastre socialiste s-a încheiat cu un mare miting organizat în vasta piață din centrul orașului la care au participat peste 100.000 de locuitori ai Zalăului și ai localităților din jur.

Adunarea populară a fost deschisă de tovarășul Laurean Tulai, prim-secretar al Comitetului județean Sălaj al P.C.R.

Au luat, de asemenea, cuvântul Ion Păscuță, secretar al Comitetului de partid de la întreprinderea de armături metalice-Zalău, Chiș Laura, secretar al Comitetului orașenesc Zalău al U.T.C., și Iuliu Bălăjel, președintele Cooperativei agricole de producție Stîrciu, din comuna Horoatul Crasnei.

În uralele entuziaste ale

mulțimii, a luat cuvântul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost subliniată în repetate rînduri cu puternice aplauze, cu urale și ovații, locuitorii Sălajului reafirmându-și încrederea deplină în partid și secretarul său general, hotărîrea de a merge neabătut pe calea arătată de partid - calea socialismului, a comunismului, a fericirii întregului popor.

Primul secretar al Comitetului județean de partid a mulțumit din inimă tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru cuvîntarea și indicațiile date.

De la Zalău, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși care îi însoțesc în vizita de lucru în această parte a țării s-au îndreptat spre orașul Carei.

Ca și la sosire, pe stadionul orașului au venit mii și mii de oameni ai muncii care au jînat să exprime, încă o dată, recunoștința lor, a întregii populații a Sălajului pentru această nouă vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu răspunde cu prietenie manifestărilor pline de căldură ale populației.

În aclamațiile celor prezenți elicopterul prezidențial decolează.

★

După județul Sălaj, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarăsa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat au continuat vizita de lucru în județul Satu Mare. Acest în-

(Continuare în pag. a 4-a)

Steagul ROȘU

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R.
ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

ANUL XXXIV, NR. 8025

Joi, 22 iunie 1978

4 pag. — 30 bani

Și-n această lună, brigadierul Gheorghe Popa de la sectorul II al minei Aninoasa e hotărît ca, împreună cu ortacii săi, să depășească sarcinile de plan cu peste 600 tone cărbune, cît a realizat în luna precedentă.
Foto: Ion LICIU

PESTE PREVEDERI

2 milioane lei la investiții

În cadrul noii preparajii Petrila, față de sarcinile trimestrului II al anului, constructorii și montorii șantierului din Petrila al I.C.M.M. au executat pînă la această dată, suplimentar, un volum de lucrări de 1 milion lei. Pînă la sfîrșitul primului semestru ei vor mai realiza aici investiții în valoare de peste 1 milion lei, depășind astfel prevederile graficelor cu circa 2 milioane. Chiar în aceste zile, la obiectivul de bază al viitoarei preparajii - secția spălare-sortare - se află în montaj o macara de mare capacitate cu ajutorul căreia vor fi mecanizate principalele operații.

Avansări superioare sarcinilor

Brigada de înaintări, condusă de Dumitru Costinaș, din sectorul de investiții al I.M. Lonea a realizat luna de luna în acest an avansări superioare prevederilor. Buna organizare a muncii, hotărîrea mînerilor din cele patru schimburi ale brigăzii - conduse de Constantin Popa, Vasile Pinzaru, Vasile Trif și Vasile Geangă - de a se situa constant pe locurile de frunte ale întrecerii, se materializează în perioada trecută de la începutul anului într-un plus de 35 ml lucrări de pregătire și deschideri. În ultima lună brigada a depășit nivelul planificat al productivității muncii cu 0,35 mc/post.

Sfîrșitul de lună să ne găsească cu sarcinile îndeplinite la PRODUCȚIA FIZICĂ!

- A treia decadă - hotărîtoare pentru realizarea planului extracției de cărbune a lunii
- În fiecare unitate trebuie mobilizate toate resursele pentru creșterea productivității muncii
- Transportul cărbunelui și materialelor trebuie să funcționeze ireproșabil

S-a promis, și nu o dată, de către conducătorii unităților miniere că luna iunie va marca acel salt al producției de cărbune care să ducă la îndeplinirea planului de extracție. Dacă nu nominalizăm, o facem pentru că fiecare director în parte a făcut asemenea promisiuni atît în fața con-

ducerii Combinatului minier Valea Jiului, cît și în fața organelor de partid. Aceste promisiuni-angajamente trebuie să fie urmate, cum e firesc, de măsuri care să asigure realizarea zi de zi a preliminarilor. Cum s-a acționat însă? Răspunsul ni-l dau cifrele cu care au încheiat majoritatea unităților

miniere a doua decadă a lunii. Să luăm un exemplu: La mina Lonea, situația în loc să se îmbunătățească față de prima decadă, cînd restanța a fost de aproximativ 2500 tone, la finele celei de a doua decadă rămînea în urmă este de două ori mai mare. Sînt invocate, desigur, argumente, justificări, scuze. Dar ce facem cu promisiunile făcute cu cîtva timp în urmă de conducerea minei că în luna iunie nu numai că se vor realiza sarcinile, ci se va recupera din restanțele acumulate de la începutul anului? Ce temeii au avut promisiunile? Întrebarea se adresează în egală măsură conducătorilor tehnici de la Petrila, Dilja, Aninoasa și Lupeni, ca să nu mai vorbim de mina Livezeni. Pentru că nu o dată s-a afirmat: „nu avem probleme deosebite, depinde numai de noi realizarea planului”. Păi dacă așa stau lucrurile, de ce, de pildă, realizările minei Aninoasa se mențin în jurul a 90 la sută din plan? Într-unul din numerele trecute ale ziarului nostru era criticat faptul că la această mină se țîn lanț defecțiunile electromecanice, că se

(Continuare în pag. a 2-a)

Autoconducerea muncitorească în acțiune

De la nerealizări la reviriment în activitatea sectorului nostru

În ultimele patru luni oamenii colectivului sectorului nostru s-au confruntat cu unele dificultăți în realizarea planului de producție. La plasarea minerilor pe cele patru schimburi se simțea lipsa de efectiv. Un abataj și-a terminat fișa pe stratul III și trebuia mutat cu o talie mai jos, după lichidarea spițului. În zona unde lucrează minerii din brigada condusă de Sigismund Dane au apărut temperaturi ridicole... Și totuși, după prima decadă a lunii iunie, planul a fost realizat. La intrarea în sala de apel a minei, gazeta „Evenimentul zilei” con-

semnează faptul meritoriu că minerii din brigăzile lui Vasile Blag și Gheorghe Matei, de la sectorul II, și-au depășit sarcinile planului anual la zi cu 386 și, respectiv, 138 tone de cărbune. În activitatea sectorului se simte un adevărat reviriment. Oamenii lucrează cu mai multă trageră de inimă. În frontalul nr. 5, minerii din brigada lui Petru Scredeanu extrag simultan pe două fronturi de

Ioan SUCIU,
locțiitor al secretarului organizației de bază a sectorului II de la I.M. Dilja
(Continuare în pag. a 3-a)

Preparajia Coroești. Vasile Pop urmărește cu atenție funcționarea corectă a mașinii de zețaj.

Foto: Ștefan NEMECSEK

Oă informăm

CONCERT DE MUZICA POPULARĂ. La ora 20, în sala Casei de cultură din Petroșani are loc concertul-spectacol de muzică populară „De pe plaiuri sătmărene” prezentat de orchestra „Țara Oașului” din Satu Mare și interpreți ai folclorului din zonă. (I.S.).

EXPOZIȚIE DE GRAFICĂ. În holul mare al sălii de

spectacole de la clubul muncitoresc din Lonea s-a amenajat o expoziție de grafică reprezentînd Revoluția de la 1848 oglindită în presa vremii. Expoziția cuprinde momente importante ale actelor istorice de la 1848. (N. Gogeașcu, Lonea).

CONFORM UNOR RECENTE reglementări, la întreprinderea minieră Lupeni a fost deschis un nou curs de calificare în meseria de

miner, cu durata de 1 an. Sînt înscriși 46 de cursanți. (Marcela P.)

JURNAL DE VACANȚĂ. Luni, la ora 8, au pornit la drum spre frumosul nostru masiv Parîng, la „Căsuța din povești”, 10 elevi din clasa a V-a, Școala generală nr. 1 Petroșani, unde vor sta o săptămînă. (prof. L. Deleanu)

oă informăm

In ziarul de azi:

- Piatră de Bănița
- SPORT - Campionatul mondial de fotbal - Finala „Cupei României” la fotbal. (In pag. a 2-a)
- Individ - colectivitate (In pag. a 3-a)

Piatră de Bănița

Spre cariera de piatră din Bănița drumul nu este atât de anevoios. Dar o ploaie torențială a acestei veri capricioase ne îngreunează accesul. Nu ne dăm bătuți și iată-ne alături de Viorel Vladislav, șeful carierei, un om înalt, bine legat, care alături de cei 32 de oameni înfruntă cu curaj intemperii, învingând cerbicia muntelui.

„Perforatoarele și forezele alungă liniștea muntelui. În peretele de calcar de peste 20 m înălțime sunt forate găuri pentru pușcare. Artificierul Ion Rusu, „omul cu mina ca un ceasornic”, cum îi spun colegii de muncă, introduce cu siguranță explozivul. Apoi ne face semn că urmează să ne adăpostim cu toții. Ne retragem într-o văgăună. Se iau măsuri de siguranță și în împrejurimi. Artificierul Rusu apasă apoi pe minerul explozorului. În câteva fracțiuni de secundă peretele din piatră sare în aer. Detunătura se risipește în ecouri largi deasupra Băniței. Bucăci de piatră sunt proiectate în văzduh, unele ajungând până aproape de noi. În locul peretelui de calcar nu rămâne decât un povoniș. Artificierul controlează din nou frontul de lucru, după care brigada de mineri condusă de Nicolae Achim reîntră în activitate. Minerii Gheorghe Anghel, Deneș Portic, Ion Vladislav, Gheorghe Tamaș și

alții dislocă cu pricepere piatra rezultată din pușcare. Excavatoarele, conduse cu dibăcie de Gheorghe Ceaușu și Gheorghe Ciciu, încarcă piatra în autobasculante. Șoferii Petru Marc, Ion Păis, Gheorghe Marc și Ion Vladislav coboară cu mașinile pe serpentinele carierei până la stația de sortare, unde piatra este supusă unui proces de purificare, de innobilare dacă se poate spune așa. Aici lucrează Vasile Corbei,

Carnet de reporter

Ioșif Biro și Leontin Petricăș, oameni de nădejde ai carierei, care au învățat meseria aici și nu s-ar mai despărți de ea pentru nimic în lume. Grătarele de sortare funcționează perfect. Piatra sortată „curge” în siloz, iar de aici din nou în caroseria autobasculantelor de 5 tone. Ultimul drum al calcarului este spre rampa de încărcare, unde vagoanele C.F.R. așteaptă pentru a o transporta în diferite zone ale țării.

Ploaia mărunț și continuă. Acum regretăm că n-am ascultat de tovarășul Viorel Vladislav să ne luăm și cizme de cauciuc...

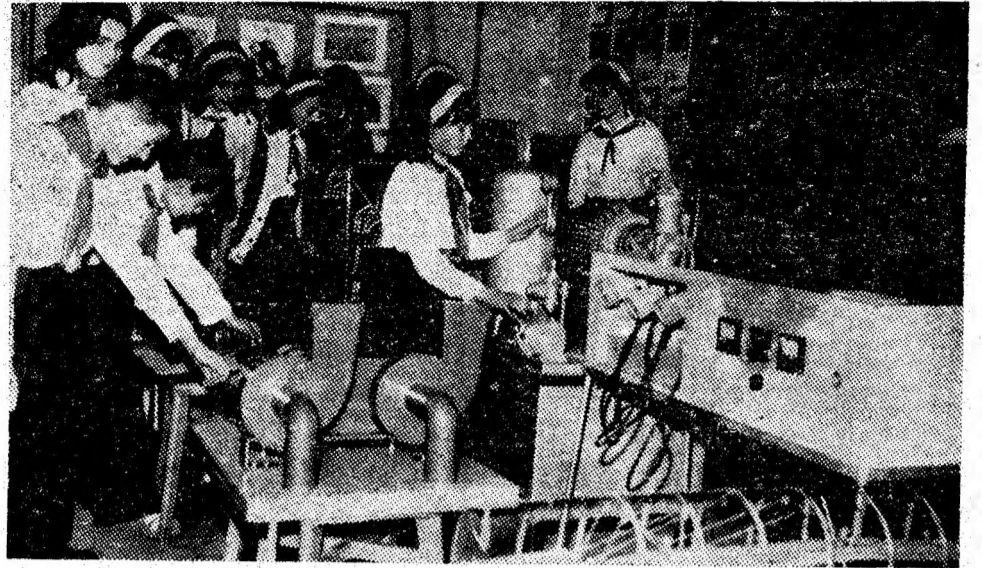
— Avem rezultate bune, ne informează dinsul. Pe primele 5 luni ale anului

am avut un plan de 16 000 tone piatră și am realizat 18 075 tone, iar pe luna iunie avem plan 5 000 tone și am realizat până la jumătatea lunii 2 580 tone. Cifrele sînt edificatoare pentru a ilustra hărnicia oamenilor de aici.

Continuă să plouă. Autobasculantele nu stau o clipă, vagoanele de la rampa C.F.R. sînt aproape pline. Mai aflăm de la șeful carierei că piatra de Bănița este mult solicitată în construcții pentru zidării diferite, canalizări, poduri, la hidrocentrale etc., avînd un ridicat procent de oxid de fier (22%), ceea ce o face foarte rezistentă. Din aceste motive piatra de Bănița a fost folosită la construcția unor mari obiective din țară cum este de pildă termocentrala de la Ișalnița, la diferite lucrări în județele Dolj, Olt, Prahova, Argeș, Hunedoara etc. De asemenea, piatra mărunț, sub 5 cm (savura) este prezentă pe multe drumuri, terenuri de sport, alei ale parcurilor de pe întinsul țării și al județului nostru...

Ploaia nu s-a oprit. Căde de îndrăjire, dar oamenii de aici parcă o sfidează. Lucrează fără întrerupere. Plecăm gîndindu-ne că, într-adevăr, piatra de Bănița, această rocă de culoare alb-cărămizie, și-a cîștigat un renume. Iar aceasta se datorește hărniciei și priceperii oamenilor care muncesc aici.

Valeriu COANDRAȘ

Instantaneu de la expoziția de lucrări practice executate de absolvenții Grupului școlar minier din Lupeni. Foto: Ion LEONARD

PRODUȚIA FIZICĂ

• (Urmare din pag. 1)

intervine mai cu seamă atunci cînd utilajul „a căzut”, că nu se face întreținerea preventivă corespunzătoare. S-a creat o echipă service pentru intervenții. E bine că s-a creat această echipă; era necesară. Dar ea intervine pentru remedierea defecțiunilor, nu le preîntîmpină prin întreținere. Această activitate trebuie privită ca fiind deosebit de importantă pentru că ea condiționează producția și trebuie tratată tot cu deosebită importanță.

Inconsecvența în aplicarea propriilor măsuri stabilite și

răsdiscutate pentru redresarea producției și-a pus și de această dată amprenta asupra realizărilor mai multor mine printre care am amintit Petrila, Dilja și Lupeni. Dacă mina Dilja, bunăoară, a început luna cu realizarea planului zilnic, în cea de a doua decadă doar într-o singură zi și-a îndeplinit sarcinile, realizările scăzînd de la 97,9 la sută la finele primei decade la 92,2 la sută pe cele două decade cumulate. Și la Lupeni sînt flagrante oscilațiile extracției de cărbune, cu diferențe mari, de ordinul sutelor de tone de la o zi la alta. Să explicăm: în ziua de 8 iunie se înregistrează o restanță de 657 tone, în 9 plus 50, în 10 plus 173, iar în 12 — după o zi pregătitoare — se înregistrează din nou o restanță de 728 tone. Diferența de aproape 1000 de tone la extracție vorbește de la sine despre felul în care s-a făcut pregătirea producției pentru ziua de 12 iunie. Exemplele ar putea continua și nu numai de la Lupeni.

Se găsesc destule argumente și justificări. Cum s-a văzut, se fac și promisiuni și încă cu destulă ușurință. Practica însă nu duce la creșterea producției de cărbune, ci dimpotrivă, distra-

ge atenția de la cauzele ne-realizărilor, cauze care trebuie analizate cu răspundere și preîntîmpinate. Pentru că aceste cauze se află în unitate și nu în afara ei. Din discuțiile purtate cu mai mulți mineri se desprinde concluzia că nu se acționează cu toată fermitatea pentru aprovizionarea locurilor de muncă cu cele necesare, că sînt dese defecțiuni ale utilajelor — în special ale celor de transport —, că, fiind vorba de transport, acesta frînează activitatea productivă. Și încă ceva: și în această lună se menține ridicat numărul brigăzilor rămase sub plan. Cum justifică oare activitatea cadrelor tehnico-ingenerești care răspund personal de aceste brigăzi? Toate acestea sînt tot atîtea rezerve de creștere a productivității muncii, a producției de cărbune care în această a treia decadă trebuie folosite la adevărata lor valoare pentru ca luna iunie să fie încheiată cu planul realizat. Cerința este cu atât mai imperioasă cu cît pregătește condițiile trecerii la aplicarea mecanismului producției nete a cărui realizare este asigurată în măsură hotărîtoare de îndeplinirea planului producției fizice.

În probe de punere în funcțiune

Hidrocentrala de la Băbeni

În aceste zile au început probele de punere în funcțiune a hidrocentralei de la Băbeni, cea de-a 5-a ridicată pînă acum pe riul Olt. Hidrocentrala, care este echipată cu două grupuri hidroenergetice de câte 18,5 MW fiecare, va furniza anual sistemului energetic național circa 120 milioane kWh. De menționat că hidroagregatele, echipamentele hidromecanice ale ba-

rajului și centralei, precum și aparatajele electrice și de automatizări, sînt proiectate și fabricate integral în țară.

Pînă la sfîrșitul acestui cincinal, pe riul Olt vor mai fi puse în funcțiune încă șapte hidrocentrale, terminîndu-se astfel, conform prevederilor de plan, amenajarea unei importante zone, cuprinsă între Calimănești și Slatina.

(Agerpres)

Bine aprovizionatul magazin alimentar din cartierul Bucur — Uricani cunoaște zi de zi afluența cumpărătorilor.

Foto: I. LICIU

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Campionatul mondial de fotbal

În căutarea poeziei...

rie, a și nutrit ideea de a compacta elevii lui Happel, dar, după ce van Kraij, apărător de meserie, a fost trimis de pe banca rezervelor în atac, Haan a avut ambiția să le demonstreze, pe o distanță de 35 m, virtuțile șutului la distanță. Adică, în min. 76 cînd Olanda a întors roata partidei, formația italiană abia începea să spere, fiindcă „dialogul” Austria — R.F.G. avea un alt epilog decât cel așteptat (3—2). Rossi și coechipierii săi, cu un fair-play exemplar, au încercat să-și apropie clipa finalei, dar, pe un alt gazon argentinian, „opereta vieneză”, prin amplitudine și formă spontană de exprimare a pus în umbră tumultul „wagnerian”. Cu toate că echipa lui Helmuth Schön avea „albia” dinainte (tra) vestită.

Ieri, încă o dată, abandonînd arbitriatul (nu arbitrajul) cu fentă de genunchi cojiți, cei care și-au meritat soarta s-au dovedit mai buni. Adică au readus în actualitate numele unui popor care și-a le-

gat destinul de digurile mării.

De-a dreptul dramatic, duelul dintre brazilieni și polonezi. În primul mitan, cu „iarba verde de acasă”, mai recent în amintire, Nelinho a deschis scorul, în fatidicul minut (pentru adversari) 13, pentru ca înaintea pauzei „bronzul” lui Lato de la precedentele mondiale să strălucească din nou, șutul său (min. 45) l-a învins pe Leao. La reluare, din nou în min. 13 (58), fotbalistii cariocas se detașează: bară „semnată” de Dirceu, șut al lui Roberto fără speranțe

pentru Kukla. Trei minute mai tîrziu, o fază fulminantă, soldată cu trei bare și cu un nou gol înscris de Roberto. Asadar, Brazilia — Polonia 3-1 (1-1).

Din păcate însă, peruanul Quiroga, prea absorbit să-și scrie memoriile din copilăria petrecută în Argentina, încasase, pînă în min. 50, patru goluri, îndeajuns ca gazele, dacă se adevărește zvonul de azi-noapte, să-și dispute finala cu Olanda, în vreme ce pentru „bronzul” acestei ediții, a campionatelor mondiale se vor confrunta Italia și Brazilia. Într-adevăr înaintea calculelor, poezia nu mai poate fi... descifrată.

Ion VULPE

Astăzi, finala „Cupei României” la fotbal

Echipele Universitatea Craiova și F.C. Olimpia Satu Mare își vor disputa astăzi finala celei de-a 40-a ediții a „Cupei României” la fotbal, care în acest an se desfășoară sub genericul competiției naționale „Dacia”.

Meciul este programat la ora 17 pe stadionul Republicii din Capitală și va fi transmis în întregime la Radio. Transmisia se va efectua pe programul 1, cu începere din jurul orei 16,55.

(Agerpres)

Cooperativa meșteșugărească „Unirea” Petroșani

cu sediul în Petroșani, strada Republicii nr. 62, încadrează de urgență următorul personal:

- juriconsult
- merceolog principal
- pictor firme și reclame
- dactilograf pentru biroul de copiat acte
- zidari — coșari — sobari

Condițiile de încadrare și retribuire sînt cele prevăzute de Legea nr. 12/1971 și Legea nr. 57/1974.

Mica publicitate

CUMPĂR mașină scris, adresată Spitaluș municipal Petroșani interior 177. (363)

PIERDUT diplomă ajutor minier, pe numele Ichim Toader, eliberată de Centrula minieră Deva — Rușchita, în anul școlar 1975. Se declară nulă. (354)

PIERDUT foaie matricolă a 8 clase, nr. 46 din 11 decembrie 1972, eliberată de Școala generală nr. 4 Petroșani pe numele Gurban Gabriela. Se declară nulă. (362)

PIERDUT legitimație de serviciu, pe numele Bordeianu Viorica, eliberată de I.M. Lupeni. Se declară nulă. (355)

PIERDUT carnet de student pe numele Animbo Georges, eliberat de Institutul de mine Petroșani. Se declară nul. (356)

PIERDUT carnet de student pe numele Burducea Corneliu, eliberat de Institutul de mine Petroșani. Se declară nul. (357)

De la nerealizări la reviriment în activitatea sectorului nostru

● (Urmare din pag. 1)

Lucru de câte 30 ml fiecare. Deși se mai ivesc încă unele cazuri de absențe nemotivate, îndeosebi în zilele de plată a retribuției, numărul mediu de absențe pe sector a scăzut comparativ cu lunile trecute. Căruia fapt se datorește acest reviriment în activitatea colectivului nostru? În primul rând faptului că printre mineri și șefii de brigadă au apărut adepți înflăcărați ai tehnicii noi, acolo unde numai cu câteva luni în urmă se manifestau unele atitudini sceptice. „Văzînd la lucru combinele cu atac frontal, mulți din șefii de brigadă le vor acum în abataj-le lor” – ne spunea deunăzi într-o discuție maestrul Ioan Călin. În cursul lunii iunie, o astfel de combina va fi introdusă în frontalul 13 unde lucrează minerii din brigada lui Alexandru Kerestes. Interesul pentru tehnica nouă s-a manifestat și în înscrierea la cursurile de policalificare a tuturor șefilor de schimb de la locurile de muncă dotate cu utilaje moderne, cu combine. În rîndul colectivului se simte suflul nou al redimensionării, mai echitabile, a acțiunii participării oamenilor la elab-

borarea și îndeplinirea sarcinilor. Odată cu adoptarea hotărîrii colective de a se merge pe calea mecanizării complete a sectorului, oamenii și-au sporit interesul pentru perfecționarea pregătirii profesionale. Actul autoconducerii muncitorești – expresie vie a înțelegerii că fiecare este producător, proprietar și beneficiar al bunurilor materiale – a căpătât valențe noi. Fiecare brigadă din cele trei frontale dă dovadă de mai multă răspundere în folosirea utilajelor și pregătirea tavanului de rezistență pentru viitoarea fișie. Șefii de schimb Gheorghe Borzoi, Valentin Păduraru și Ionel Arostei, care au fost printre inițiatorii hotărîrii ca fiecare brigadă să pregătească pentru ea însăși tavanul de rezistență cu grinzii îngropate, sînt mulțumiți de rezultatele obținute acum de brigada lui Vasile Blag, din care fac parte.

În cadrul sectorului, la propunerea comuniștilor s-a introdus o presă pentru condiționarea armăturilor T.H. Un calcul simplu demonstrează că valoarea armăturilor T.H. condiționate în ultimele cinci luni reprezintă echivalentul valoric al materialelor necesare producției sectorului pe timp de o lună. Echipa condusă de Nicolae Heghedus, care

se ocupă de aprovizionarea brigăzilor cu materiale și piese de schimb adună cu grijă orice armătură, orice piesă și de multe ori îndreapătă pe loc, în subteran unele armături mai ușor de recondiționat. Spirit sportiv de răspundere în îndeplinirea sarcinilor de producție dovedesc și meseriașii însărcinați cu întreținerea și revizia periodică a utilajelor. Uneori, în frunte cu maestrul Ioan Borbely, lăcătușii Ștefan Pena, Francisc Heghedus, Ioan Denuth au lucrat pe utilaje, două sau chiar trei schimburi, pînă cînd acestea au început să funcționeze ireproșabil.

În a doua jumătate a acestui an în sectorul nostru, pe orizontul 350 se vor introduce încă 1000 m de benzi transportoare, care vor asigura, prin intermediul unui buncăr de mare capacitate, o mai bună ritmicitate în producția sectorului. Oamenii sectorului au înțeles că prin faptele lor participă efectiv la îndeplinirea autoconducerii muncitorești, la perfecționarea producției și a muncii pe baza tehnicii moderne, demonstrînd capacitatea creatoare a colectivului, conștiința de fapt că succesele viitoare depind de ei.

Bărbați care onorează titlul de miner

„În Valea Jiului mi-am realizat cele mai frumoase visuri”

„Imi plac vrednicia și omenia minerilor... Imi place munca”... Este tot ceea ce a putut să ne spună mai frumos și mai convingător Dumitru Boca, șef de brigadă la sectorul V al I.M. Lupeni. Aveam în față omul căruia, așa cum atleșam puțin mai devreme, de la ortacii săi de muncă, minerii din brigadă îi purtau o mare stimă și deplină ascultare atît în ale mineritului cit și în probleme de viață și familie. Calitățile devedite la front, ca și pe stradă sau acasă îi obligă de altfel la asemenea sentimente față de brigadierul lor.

Cum și-a cîștigat aceste calități unul din cei zece copii ai unei familii de țărani de prin părțile Botoșaniului? Răspunsul, simplu, ni l-a dat el însuși: muncind. Cu pasiune și dăruire. Muncind și învățînd. Învățînd mai întîi de la alții, apoi învățînd el pe alții, tineri, asupra tainelor mineritului, ale acestei meserii față de care are așezată ce aproape că nu se pot exprima în cuvinte.

— Cînd eram copil mi se spunea că meseria este brătară de aur. Am auzit despre multe meserii frumoase, interesante, dar visul și dorința mea au fost să devin miner, socotînd-o cea mai bărbătească între toate.

Abia împlinise 18 ani cînd a făcut cunoștință cu munca de miner. Era în 1960. De atunci și

pînă în prezent a fost zi de zi la fronturile de înaintări. Pînă în 1971 a lucrat la investiții, iar de atunci la pregătirea sectorului V. „Om harnic. Cînd este solicitat la lucrări grele sau suplimentare, întotdeauna e prezent înaintea tuturor. Este un bun organizator” — aprecia șeful sectorului V, inginerul Cornel Rădulescu.

Brigada pe care o conduce Boca muncește cu multă sîrguință. Lună de lună minierii își depășesc sarcinile de avansare cu cîte 3 pînă la 8 ml. Prin aportul brigăzii, sectorul a realizat suplimentar de la începutul anului peste 90 ml de pregătiri, așa că dispune de o linie de front în rezervă...

La 37 de ani, Dumitru Boca este mîndru de brigada pe care o conduce, de șefii săi de schimb Virgil Făgărășan, Sabin Tuță, Sigismund Socs, de ajutorii mineri Gheorghe Nițoi și Nicolae Pleșca. Dar cu aceeași dragoste își vorbește despre familia sa, de cele două fetițe. „Cea mare este în anul III la Grupul școlar minier, iar cea mică deocamdată în clasa I... În Valea Jiului mi-am realizat cele mai frumoase visuri, alături de alți trei frați deveniți și ei la fel ca mine, mineri”.

Emil DEMIAN

O intrare aranjată cu gust, face trecerea din sala de apel a I.M. Lonea în încăperea unde minierii iau o masă consistentă înainte de intrarea în șut. La intrare te împingînd cîteva apeluri: „Păștrați curățenia!”; „Vă rugăm, nu fumați!”; „Tovarăși, aceste bunuri sînt ale noastre, să le păstrăm!” În dorința de a vedea cum se respectă aceste chemări am intrat în sala de mese. Era tocmai ora cînd minierii serveau masa. În sală, o curățenie de farmacie. De fapt, la I.M. Lonea există o regulă: nici un muncitor nu intră în sala de mese în haine de șut. Și încă un amănunt. Nici măcar cei mai

Opinia colectivului

Inveterați fumători nu intră aici cu țigara aprinsă. Aerul rămîne curat. Deci păstrarea curățeniei și invitația „Vă rugăm, nu fumați!” se respectă întocmai.

— Și dacă totuși cineva intră în haine de șut sau cu țigara aprinsă, cine-l oprește? — întreb pe tovărășul Andrei Colda, secretarul comitetului de partid pe mină, cu care am făcut vizita.

— Opinia colectivului — a venit prompt răspunsul. Cît privește păstrarea bunurilor, impresionează faptul că la fiecare masă se aflau câni de porțelan tentant de frumoase.

Tot de la secretarul de partid am aflat că nu s-a întîmplat niciodată să lipsească tacămuri sau veselă. Se întîmplă, e drept, dar foarte rar să se spargă cîte o cană și cam atît.

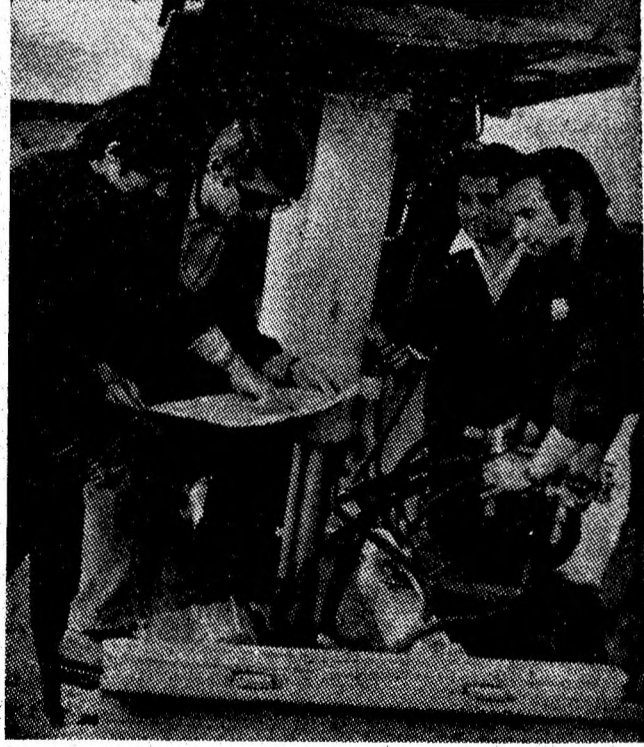
Am plecat din sala de mese plăcut impresionat, gîndindu-mă la forța educativă a colectivului. (D.C.)

Fereastra... discordiei

Pe strada Crividiei din Vulcan, la numerele 81 și 83 locuiesc două familii, de pensionari. Dar două familii vrăjmașe. De ce?

La o vîrstă cînd oamenii sînt îndeobște mai înțelepți, mai cupăniți în vorbe și fapte, cei doi vecini, în loc să se respecte și să se prețuiască reciproc, se tirăsc pr. n. sălile de judecată de aproape 4 ani. Vinovată este o... fereastră.

Problema stă cam așa. Fereastra casei lui N. Cărpineanu este așezată în peretele

ATITUDINI

dinspre curtea familiei lui G. Pok. Cum peretele este chiar lîngă gard, iar gardul la 2 m de intrarea în locuința familiei Pok, soții Cărpineanu sînt tot timpul sub „observație” curtea vecinilor. După mai multe procese judecătorești la Petrosani și la Deva, familiei Pok i s-a făcut dreptate, fereastra urmind să fie acoperită. Soții Cărpineanu nu se dau însă bătûți. Ultimul „afront” făcut de vecin, acela de a construi un zid în dreptul ferestrei lor s-a soldat cu un nou scandal. Om în toată firea, N. Cărpineanu a încercat să-și apere cu... petroiul, fereastră amenințată. Lovitura în cap pe care a primit-o G. Pok a necesitat peste 12 zile îngrijiri medicale. Evident, s-au făcut reclamații și pînă una alta se conturează un nou proces. Pînă cînd va mai dăinui această situație?

Să nu existe oare nici un leac pentru acest buclucaș virus al procesomaniei și al discordiei, care a transformat doi vecini în dușmani declarați? Singura fereastră în direcția înțelegerii și bune conviețuirii cu vecinii doar familia Cărpineanu este în măsură s-o deschidă.

Maria PREDOȘANU

„Autocritică” stil personal

A greși e omenește, spune o vorbă din străbuni, o perseveră însă în greșeală înseamnă a nesocoti premeditat normele conviețuirii sociale. Dar se știe, opinia publică, organele îndrituite cu anumite drepturi nu sînt dispuse să tolereze unui individ continuarea la nesfîrșit a șirului său de abateri antisociale. Astfel s-a procedat și în cazul Viorică Lupu, casonică din Aninoasa, mamă a patru copii. În loc să se preocupe de educarea copiilor, de la o vreme se infundă în bufet, în compania alcoolului și, ajunsă acasă, tulbura, în dese rînduri, liniștea locatarilor. Cu astfel de isprăvi se putea „lăuda” și Ileana Voica, tot din Aninoasa. Cele două femei au fost avertizate de lucrătorii de miliție, considerîndu-se că se vor îndrepta, că vecinii lor vor avea din nou liniște.

„Logodnicele” alcoolului, Viorica L. și Ileana V., n-au luat în seamă sfatul oamenilor legii, au continuat să aducă ofrande... lichide zecului lor, Bachus, fapt, care, la început, i-a intrigat pe locuitorii Aninoasei. S-a hotărît atunci să se încerce o nouă metodă pentru reeducarea lor; la gazeta de stradă din centrul comunei a apărut o caricatură care satiriza viciul lor. Ce repercusiuni morale a avut această hotărîre a obștei?

...În loc să le fie suflul bîntuit de regrete, fiindcă au ajuns în discuția oamenilor, Viorica L., însoțită de Ileana V., a s-part, geamul gazetei de perete, distrugînd caricatura. Gestul lor huliganic a fost repede reperat de cetățeni și lucrătorii de miliție și a fost cotat pe măsura gravității sale cu o amendă substanțială, în virtu-

O nouă realizare a harnicului colectiv de la S.S.H. Vulcan: îmbunătățirea schemei hidraulice de la complexele mecanizate pentru exploatarea lignitului.

În imagine ing. Emeric Gergely, maestrul Traian Știr, lăcătușii Ioan Jina și Alexandru Lăzăruț, surprinși în timp ce efectuează o ultimă verificare a utilajului.

Mărturii din instanță Victime ale iresponsabilității părinților

Pînă nu demult, pe strada Viitorului nr. 19/75 din Lupeni, locuia o familie a cărei poveste trebuie dezvăluită public, nu atît pentru situația limită în care s-a aflat și se mai află încă această familie, cît mai ales pentru învățămintele pe care unii tineri certaiți cu legile și morală noastră socialistă le pot desprinde.

Familia de care aminteam n-a fost, de fapt, o familie în adevăratul sens al cuvîntului, ci un concubinaj de ani de zile între Ștefan Kocsmarek și Maria Volgyși, amîndoi din Oradea. Certaiți cu legile și morală, cei doi au părăsit orașul natal, venind cu cițiva ani în urmă în Valea Jiului. Nu au avut puterea să înceapă o viață nouă, clădită pe căsătorie, pe acea legătură traică care cimentează familia. Cei doi sînt departe de a înțelege acest lucru: au continuat să bea, să tulbure liniștea celor din jur, să facă dese scandaluri. Un astfel de scandal, provocat în seara zilei de 17 noiembrie, anul trecut, a dus la arestarea lui Ștefan Kocsmarek, pentru ultraj. În ziua următoare, la

ora 4 dimineața, concubina sa, Maria Volgyși, o femeie de 26 de ani, pleacă din locuință lăsînd cei doi copii, pe Edith și Ștefan de 4 și respectiv 5 ani, singuri în apartament. La plecarea, mama a încuiat ușa camerei în care se aflau copiii. După cîteva ore, vecinii simt că se petrece ceva. Forțează ușa pe sub care iese un fum înecăcios, transportă copiii la spital, dar aceștia nu mai pot fi salvați.

Două vieți frînte brusc la vîrstă fragede, prin iresponsabilitatea unei mame care deși știa că cei doi copii s-au mai jucat și alături de focul, nu a luat venimetele măsuri de precauție.

Ceea ce a frapat în atitudinea mamei lor în timpul desfășurării procesului a fost ușurința cu care trata vînovăția ei. Instanța însă și-a făcut datoria. M.V. a fost condamnată. Cei doi concubini își ispășesc acum pedepsele. Au plecat, ducînd cu ei o poveste tristă și amintirea a două vieți pierdute prin nepăsarea și iresponsabilitatea cu care au privit calitatea lor de părinți.

Maria ȘERBAN

